

баща ти, или благодѣтельтъ ти, който е мислѣлъ, че извършва неизбежно и богоугодно дѣло, като та е подвъргвалъ на този *искусъ*, който трѣба да та направи челѣкъ прокопсанъ и търговецъ. Злъ добръ минувала са е зимата; ты си са научвалъ да сричашъ; на баща ти му е драго; той си мисли, че ако не бѣше та билъ, не си щялъ да са научишь. Минува ся и друга зима, ты са научишь криво дѣво да четешъ; баща ти съ гордость поглежда на теби, и за благодарность къмъ учителтъ че та е научилъ да четешъ, му проважда на Великденъ единъ кравай въ единъ новъ пошъ и нѣколко чървени лйца. Дохожда и третъята зима; учителтъ за да получи по голѣмо благоволеніе прѣдъ баща ти, поревностно са земалъ за възпитаніето ти. Той е захващалъ да та учи да пишешъ буквытъ и цыфрытъ; на четвъртата зима е захващалъ да та «учи» да правишь «собираніето» т. е. «да пишешъ най-напрѣдъ едно число, подирь да пишешъ друго число подъ него, да теглишь чезія и подъ чезіята да пишишь суммата» и т. нат. Трѣба ли да казвамъ колко мъжи си притегдилъ? . . . . . Учителтъ са гордѣй, че та научилъ, а пакъ ты сѣки день плачишь; баща ти и той са радва, а тебѣ не та пита какво ти е? Краката ти и рѣдѣтъ ти на самуны сж ставали отъ бой, снагата ти насинѣвала и очитѣ ти сѣки день насъзвены и никакъ не можишь да си обяснишь защо та бие учителтъ и та мъчи? Букварьтъ, таблата, калемьтъ и други учебни потребности, вѣрвамъ сж ти оживѣвали на сърдцето и трѣпки сж та побивали, като си поглеждавалъ само на тѣхъ. Учителтъ доволенъ, че та научилъ да четешъ; ама да ли та е попитвалъ разбирашь ли баремъ нѣщичко отъ онова, що четешъ въ книгата?